

get ved Finantslovens 1ste Behandling der udtalte, at disse bekendte 5 Punkter, som jeg ikke behøver at nævne, vare uantagelige, at Spørgsmaalene bleve store, da var det først, at de kom til at faae nogen Betydning. Nogle af dem ere bortfaldne ved en Overenskomst, og et Par af dem have været for i Aar; det ene er kommet til Side, fordi der er indbragt et særligt Lovforslag om denne Sag. Forslaget om Stiftsmidlerne er tilbage, og skjøndt den ærede Ordfører har udtalt, at det Forslag, som nu er vedtaget derom, ikke alene var det samme Forslag, som vi vedtog i Fjor paa Finantsloven, men at det endog saa gif meget videre, og navnlig skulde være i Favør af os, saa har dog Ministeren i Aar erklæret at kunne gaa ind paa Forslaget som ikke uantageligt. Men dersom Spørgsmaalet skulde være af samme Betydning i Aar som i Fjor, saa forekommer det mig rigtignok at være lidt underligt, at der samme Minister det ene Aar siger, at det er uantageligt, og Aaret efter siger: Det kan jeg antage. Dette kan jeg ikke forstaa, og derfor tror jeg ikke, at det Forslag, som her omtales, er det samme eller har samme Betydning som det i Fjor. Som bekendt blev Finantslovsforslaget i forrige Samling vedtaget paa to forskjellige Maader, paa en Maade i Folkethinget og paa en anden i Landstinget. Efter den Tid udstedte Ministeriet en provisorisk Finantslov, og jeg vil her tillade mig at udtale det, — uden at der var Nødvendighed derfor. Der var andre konstitutionelle Midler, som Regjeringen kunde have brugt i Stedet for at udstede en provisorisk Finantslov. Denne Regjeringens Handlemaade har, saavidt jeg har kunnet erfare, fundet saa stor Misbilligelse fra det danske Folk, som jeg ingenfinde har hørt Mage til. Man skulde da tro, at, naar vi nu kom herind igjen i sidste Efteraar, skulde vi naturligvis sørge for at faae den provisoriske Lov slaet ihjel saa grundigt som vel muligt. Nu forlæste vi ganske vist den provisoriske Lov, men Dagen efter gave vi den samme Regjering en Finantslov af samme Indhold som den provisoriske. Nu staa det for mig saaledes, at, naar en Regjering har gjort et saadant Skridt der er af flere betegnet som Grundlovsbrud, saa bør man ikke bevilge Penge til en saadan Regjering; jeg tror ikke, at dette vilde være rigtig. Naar det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds (Wojfen) — jeg ser ikke, at han er tilstede — i Formiddagsmødet udtalte, at det at ville stemme mod denne Finantslov vilde være Topmaalet af politisk Uforstand, saa vil jeg sige, at dette er en meget stærk Udtalelse. Det ærede Medlem sagde rigtignok i samme Landedræt, at dette ikke skulde være at betragte som nogen Fornærmelse; men det er let nok at sige dette, naar noget Saadant alligevel bliver fremsat mod de Mænd, der have en anden Mening end det ærede Medlem. Det er muligt, at det ærede Medlem

fra det Synspunkt, hvorfra han i Diebliffet betragter den politiske Stilling, kan se Sagen saaledes; men vi Andre, som se Sagen fra et andet politisk Standpunkt, betragte det ikke som politisk Uforstand at stemme mod denne Finantslov. Jeg vil sige, at jeg betragter det som politisk uforvarligt overfor Valgerne at stemme for en Finantslov til en Regjering, der iforvejen har udstedt en provisorisk Finantslov uden Nødvendighed; det vilde jeg anse for politisk uforvarligt. Derfor maa jeg for mit Vedkommende tilbagevise denne Yttring af det ærede Medlem. Søvrigt maa enhver af os hver for sig paatage sig Ansvar for, hvorledes vi handle herinde, det er Noget, hvorfor enhver af os skylder at gjøre Regnskab for vore Valgere, de skulle bedømme vore Handlinger, og jeg vil ganske rolig overlade dem at bedømme min Handlemaade, og hvad jeg tager mig for her i denne Sal. — Naar det ærede Medlem for Viborg Amts 4de Valgkreds, (Kjer) skal indpegaa Noget, og navnlig naar han skal indpegaa det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Verg), da er det ikke saa sjældent, at han kommer tilbage til gamle Minder, og navnlig kommer han bestandig tilbage til at minde om Grundlovskampen og Grundlovsforandringen i 1866. Jeg var ogsaa dengang mod, jeg billigede paa ingen mulig Maade, hvad der stede i 1866, og det ærede Medlem for Viborg Amts 4de Valgkreds kan altsaa ikke bebrejde mig Noget, skjøndt jeg i dette Diebliff staa paa samme Standpunkt som det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds. I 1866 stod jeg paa samme Side som det ærede Medlem for Viborg Amts 4de Valgkreds og stod fast, det tør jeg dristig udtale, og det har jeg altid gjort, men hvad nytter det at komme med saadanne Erindringer fra gammel Tid; de virke Intet, de gavne ikke Sagen for en Øit. Nei, nu have vi en Gang faaet denne Lov, og saa maa vi søge at faae det Bedste ud af den, og ikke, fordi det er blevet besværligere at arbejde sammen med Landstinget, indbyrdes blive svagere i Folkethinget. Ville vi den ene Gang efter den anden gjøre, hvad jeg kalder et Tilbagestrid, naar vi vide, at vi omtrent ere ved at vinde en Seir, saa vinde vi i Virkeligheden aldrig nogen Seir. Det kan derfor ikke hjælpe Noget at komme med saadanne gamle Erindringer, fordi vi nu staa under en anden Grundlov, men det Naturlige er at benytte Grundloven saa godt som muligt og se at faae saa meget større indre Kraft i Folkethinget og komme til at arbejde under denne Grundlov imod det andet Thing og Regjeringen. Det samme ærede Medlem udtalte først en Slags Dadel mod Regjeringen for dens tidligere Umedgjørlighed; min senere sagde det ærede Medlem, at Regjeringen havde forandret sig meget siden den 8de November og var bleven saa medgjørlig, at nu kunde den omtrent faae Alt, hvad den vilde have. Ja,